

kommer til at disponere over halvandet hundrede tusinde Kr. mere, end hans Budget lyder paa ... (Afbrydelse). Rigsdagen vil naturligvis tage Hensyn til den forandrede Kalkule, ja, naar der fremkommer Forslag om Forandring af det, vil der heller ikke være noget til Hinder for, at det kan blive ændret; men jeg antager dog ikke, at den højtærede Konseilspræsident, hvem jeg antager, jeg maa tilskrive denne Bemærkning, og ikke Finansministeren, vil sammenstille Udgifterne til Rigsdagen med Udgifterne til smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. Vi have her i dette sidste Tilfælde en Bevillingskonto, som jo faktisk skal godkendes af Lovgivningsmagten og have Regeringens Tilslutning, og der findes et vist erfaringsmæssigt Grundlag, og, som sagt, hvis det ikke er ligefrem, fordi Landbrugsministeren elsker de 20,000 Kr., er det i hvert Tilfælde vanskeligt at vide, hvorfor man holder Kalkulen paa den samme Sum. Endelig er der paa § 26 III. et enkelt Punkt, jeg maa dvæle et lille Øjeblik ved, idet den højtærede Justitsminister der uden for Budgettet opfører et Beløb vedrørende nogle færøiske Forhold. Jeg skal blot bemærke, at den højtærede Justitsminister i Landstinget er kommen til at begaa en lille Fejltagelse. Den højtærede Minister har nemlig, da han forsvarede denne Fremgangsmaade lige over for Landstingets Flertal, som ogsaa her har sluttet sig til Statsrevisionen, til hvem Folketingets Udvalg igen slutter sig, sagt, at Folketinget havde ikke optaget dette Punkt i Fjor, og det var først nu i Aar, Landstinget havde optaget det, og derfor havde han vanskelig kunnet forandre det. Det er ikke rigtigt. Det kan let forstaaes og ogsaa let undskyldes, at der blandt saa mange tættrykte Tal, som forekomme i Revisionsudvalgets Betænkning, kan overses nogle Tal; men hvis den højtærede Justitsminister vil se Udvalgets Betænkning efter, Sp. 102 fra i Fjor, vil den højtærede Justitsminister finde, at Udvalget har optaget det og oven i Købet har sluttet sig dertil. Det er altsaa en Fejltagelse, den højtærede Justitsminister er kommen til at begaa. Sagen drejer sig om et Beløb til Færøerne, der ikke søges bevilget, men som flere Gange er blevet opført paa Statsregnskabet som uden for Budgettet. Det er klart nok, at hverken Statsrevisionen eller Folketinget og Landstinget ønske den Slags Poster paa Statsregnskabet, og da den højtærede Justitsminister oppe i Landstinget delvis har erkendt Urigtigheden heraf og har antydet, at han har sat sig i Forbindelse med

Autoriteterne for at faa det forandret, vilde vi kunne finde os tilfredse ved denne Afgørelse, hvis ikke den højtærede Justitsminister var kommen med nogle Udtalelser oppe i Landstinget, som man ikke kan føle sig sikker ved, og som i hvert Tilfælde tiltrænge en nærmere Forklaring. Den højtærede Justitsminister siger nemlig: „Disse Overskridelser høre til en særlig Klasse, nemlig dem, der bestaa i, at Udgifterne i Henhold til en særlig Lov, og som altsaa for saa vidt have faaet deres Godkendelse af Rigsdagen, ere blevne afholdte uden særlig Bevilling“, og saa synes den højtærede Minister at mene, at naar Udgifterne afholdes efter en særlig Lov, behøver man ikke at optage dem paa Finansloven; men det kan jeg dog ikke antage, er den højtærede Justitsministers virkelige Mening. Ministeren siger saa, at disse Udgifter have været afholdte i en Menneskealder, og der ingen Sinde er bleven søgt Bevilling paa dem paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven. Men i det Øjeblik, Statsrevisionen bliver opmærksom paa det urigtige deri, og det er optaget her i Folketinget, vil det være heldigt, om den højtærede Minister vilde forandre det. Saa tilføjer den højtærede Minister endvidere: „Det har i Virkeligheden ikke stor Interesse, for hvad er det hele?“ Svaret maa lyde: Det hele er Uorden, det er Uorden i sit Regnskab at have Bevillinger uden for Budgettet, som man alligevel sætter ind paa Statsregnskabet. Endnu er der blot en enkelt af den højtærede Ministers Udtalelser, jeg skal berøre. Den højtærede Minister omtalte atter dette, at Bevillingerne skyldes en særlig Lov, og „der er altsaa ikke Grund til at lægge Vægt paa, om den formelle Godkendelse søges paa Tillægsbevillingsloven eller ved Tingenes Behandling af Statsrevisionens Indstillinger“. Her er et Punkt, hvor jeg maa protestere. De andre Udtalelser kunne blive Genstand for nærmere Belysning, men her maa man protestere; det er aldeles ikke ligegyldigt, om en Udgift godkendes ved en Tillægsbevillingslov eller ved Tingenes Behandling af Statsrevisionens Indstilling. Det var ganske bekvemt i mange Retninger, hvis man saaledes kunde sætte Decisionen i Stedet for Bevillingsmyndigheden, saaledes at man efterhaanden kunde faa Statsrevisionen gjort til Bevillingsmyndighed, og denne Behandling af Statsrevisionens Betænkning til den, der egentlig giver Bevillingsretten. Jeg maa bestemt protestere imod, at den højtærede Justitsminister mener, at Tingenes Behandling af Stats-